

der ligeledes forskjellige Systemer, hvoraf eet fordrer Eenstemmighed, andre kun, at en vis Deel af de Eedsvorne skulle være enige. I et tidligere Udvalg har, saavidt jeg veed, en Minoritet foreslaaet, at 9 af 12 skulde være det Afgjørende; jeg vilde hellere tage 10 af 12, men naar dette Spørgsmaal kommer frem ved 2den Behandling, som jeg antager at det vil, skal jeg idetmindste slutte mig til det Minoritetforslag, der var stillet forrige Gang. Jeg kan ikke troe, at det skulde være rigtigt at lade et saa ringe Antal af de 12, som her er foreslaaet, være det Afgjørende. Det kan være betænkkeligt at indføre Eenstemmighed, skjøndt man i England holder usfravigelig derpaa, men Eet er at forandre en Institution, som man engang har, og hvormed man er tilfreds, og et Andet er at indføre noget Nyt; da kan det være rigtigt ikke at tage Eenstemmighed, men 9 eller 10 Stemmer af 12. — Jeg skal forøvrigt ikke for Dieblilket opholde det høie Thing længere, men jeg har det Haab at faae nogen Tilslutning til nogle Endringer i denne Lov, naar vi komme til 2den Behandling. Jeg anseer det for en Betingelse for en heldig Udvikling her i Landet, at den om ikke altfor lang Tid bliver gennemført; thi det vil være en for det hele Land overordentlig vækkende Forholdsregel, naar man giver Borgerne Deelagtighed i Rettens Pleie, hvad de hidtil ikke have haft, og jeg er vis paa, at jo mere denne Institution bliver bekendt, desto større Kjærlighed vil man fatte til den, naar man indfører den paa en god Maade.

Nyholm: Saaledes som jeg i et foregaaende Møde forbeholdt mig det, skal jeg idag tillade mig enkelte Bemærkninger betræffende forskjellige Punkter af det foreliggende Lovforslags Realitet, idet jeg saa meget som muligt skal bestræbe mig for at holde mig til den sidst afgivne Udvalgsbetænkning. Det første Punkt, jeg vil tillade mig at dvæle ved, er Spørgsmaalet om Anklagemyndighedens Form. Jeg erkjender tilfulde, hvormedet denne Materie har vundet ved Samarbejdet mellem Ministeriet og Folkethingets forskjellige Udvalg; men desuagtet er der efter min Mening endnu enkelte Ting deri, som man maatte ønske for-

andrede noget. Af saadanne Ting skal jeg først nævne Bestemmelsen om, at der til offentlige Anklagere kan beskikkes Politiebedsmænd, hvilken Bestemmelse Udvalget ogsaa har tilraadet at stryge. Jeg seer godt, at practiske Grunde kunne tale derfor; men det forekommer mig paa den anden Side, at overveieende vigtige Hensyn staae derimod, og det skulde glæde mig, dersom Udvalgets Forslag i den Henseende blev antaget. — Et andet Punkt, Anklagemyndigheden betræffende, jeg kunde ønske forandret noget, angaaer den Maade, hvorpaa de forskjellige Arter af Anklagere, Statsanklageren, Overanklageren og den offentlige Anklager ere stillede i Forhold til hverandre, idet der ikke er nogen fuldkommen bestemt Grændse imellem dem. Efter Lovudkastet kan Statsanklageren, naar han vil, træde ind i Overanklagerens Function, og Overanklageren kan igjen træde ind i den offentlige Anklagers Function. Jeg veed meget vel, at en saadan Ordningsmaade ogsaa findes i de fleste fremmede Lovgivninger, navnlig i den franske og den tydske, men jeg troer ikke, at den i og for sig er heldig, idet den let vil medføre Uselvstændighed. — Endelig skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger om den egentlige Actionsmyndighed, om den egentlige Ret til at beslutte Anklage, saaledes som denne er ordnet i Lovudkastet. Jeg er ganske enig med Udvalgets Fleertal i, at denne Myndighed rettest bør være hos den offentlige Anklager. Jeg vilde ansee det for meget uheldigt, om denne Myndighed overlodes til Domstolene, saaledes som det i det oprindelige Udkast var bestemt, nemlig til den Dommer, som havde ledet Forundersøgelsen eller, som Tilfældet er i Frankrig, til et særligt Tribunal. Det er altsaa ikke dette, jeg vil tillade mig at anke over; derimod forekommer det mig, at den Maade, hvorpaa Actionsretten er fordeelt mellem den offentlige Anklager og Overanklageren, er mindre heldig, idet det nemlig i Sager, hvor der har fundet Forundersøgelse Sted, tilkommer Overanklageren at gøre Anklage, hvormod denne Myndighed i Sager, hvor ingen Forundersøgelse har fundet Sted, tilkommer den offentlige Anklager. Men i hvilke Sager finder nu Forundersøgelse Sted? Sa derom bestemmer Lov-